

נהרות עליונים קדושים

פתח ואמר רבי שמעון בר יוחאי את הפסוק מתוך ספר תהילים: "המשלח מעיינים בנחלים בין הרים יהלכון ישקו כל חיתו ש-ד-י ישברו פראים צמאם". אלו פסוקים שדוד המלך אמרם ברוח הקודש ויש להסתכל בהם. בוא וראה, בשעה שהחוכמה העליונה מכה בחקיקתה, אף על פי שהיא טמונה בכל הצדדים, פותח ונמשך ממנה נהר אחד מלא בשערים עליונים.

כמבוע ומקור מים שממלא נאד גדול ממנו ומשם נמשכים מעיינות של נחלים ונהרות בכל צד, כך זה בשביל אחד דק שלא נודע מושך ונמשך אותו נהר שנמשך ויוצא, וממלא את אותו נחל עמוק, ומשם נמשכים מעיינות ונחלים ומתמלאים ממנו. וזה הוא שכתוב: "המשלח מעיינים בנחלים"...ואלו נהרות עליונים קדושים של אפרסמון טהור, וכולם מתקשרים כאחד מאותה נביעת הנחל העליון הקדוש שיוצא ונמשך.

אחר כך "ישקו כל חיתו ש-ד-י" וזה הוא שכתוב בספר בראשית: "ומשם יפרד והיה וארבעה ראשים" אלו ארבעה ראשים אלו הם חיתו ש-ד-י, כלל כל אלו מחנות וכל אלו צבאות שאחוזים בהם, ש-ד-י.

שהוא נוטל ומשלים השם מיסוד העולם. "ישברו פראים צמאם" אלו הם שכתוב בספר יחזקאל: "והאופנים יינשאו לעומתם כי רוח החיה באופנים", ומי היא חיה? אלא אלו חיתו ש-ד-י, ארבע הן וכל אחת ואחת לצד אחד של העולם, וההיא נקראת חיה, ואופנים כנגד כל אחת ואחת, ולא הולכים אלא מרוח אותה חיה שהולכת עליהם, וכאשר אלו מושקים מאותו שיקוי עליון, כל שאר צבאות אחרים מושקים ונרווים ומתר שרשים בשורשם, ונאחזים אלו באלו בדרגות ידועות, וזה הוא שכתוב: "עוף השמים ישכון".

לאחר כל זה "מפרי מעשיך תשבע הארץ" הארץ העליונה הקדושה, וכאשר היא מתברכת כל עולמות כולם שמחים ומתברכים, וזה בשעה שברכות נמצאות מהשקאה הנחל העמוק.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: לשרה בת מרימה

ברכה לשערי אריכות ימים: לרוני בן ויקטוריה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לאיתן מזרחי בן שרה

ברכה לשערי פרנסה טובה: לטל מזרחי בן שרה

מהי כוחה של תפילה

מצוות עשה להתפלל כל יום לשם יתברך שנאמר בתורה: "ולעבדו בכל לבבכם", איזוהי עבודה שבלב? זו היא התפילה. חביבה היא תפילתן של ישראל לפני הקדוש ברוך הוא שאדם מקבל בה פני השכינה בכל יום ולא עוד אלא שמלאכי השרת משכימים לבית הכנסת לשמוע תפילותיהן של ישראל. וכוח התפילה הוא עצום. ותפילה של דמעות יכולה להגיע עד כסא הכבוד לבקוע את כל שבעת הרקיעים, ולבטל גזירות, ולהמתיק דינים ולהעביר את רוע הגזירה שנאמר: "תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה".

וכן היא יכולה לשנות את המזל ולהפוך את הכול לטובה, ולהפוך מידת הדין למידת הרחמים. חזקיהו המלך שהיה ראוי להיות המשיח ראה ברוח הקודש כי בעתיד יצאו ממנו ילדים רשעים ולכן החליט שלא לשאת אשה וכך מנע מעצמו את מצוות "פרו ורבו ומילאו את הארץ" שזהו עוון חמור מאוד ולכן חלה למות. אז שלח הקדוש ברוך הוא את ישעיהו הנביא שיאמר למלך חזקיהו: "צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה" (ישעיהו ל"ח). אמר לו המלך חזקיהו: "מקובלני מבית אבי אבא גם אם חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים". ולמרות מצבו הקשה של המלך חזקיהו לא התייאש והתפלל לשם יתברך שמו שכתוב: "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה' " וכן כתוב: "ויבך חזקיהו בכי גדול". ועוד אמר ה' אל ישעיהו הנביא: "הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר ה' אלוקי דוד אביך שמעתי את תפילתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימך חמש עשרה שנה". כל האמהות הקדושות היו עקרות אולם בזכות תפילה "מעיקא דליבא (מעומק לב) הקדוש ברוך הוא נעתר לתפילותיהן ונולדו להם ילדים שבטי ישראל צדיקי עליון קדושים וטהורים.

הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתן של צדיקים. לעולם אל תתייאש, עם תפילה פשוטה מעומק הלב אתה יכול לשנות את כל המצב שבו אתה נמצא לטובה, ולהפוך את הדין לרחמים. פשוט תדבר בפשטות ובתמימות עם הקדוש ברוך הוא שהוא שומע כל מילה, ורואה אותך ויודע מה אתה מרגיש. ובקש ממנו שיחוס עליך וישועות יבואו.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

יוסף אהרן בן שולה

ירפאו ברפואה עליונה

כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגוועון ואל עפרם ישובון". זה הפסוק מהו מלמד ? אלא "תסתיר פניך יבהלון" שהרי לא מתקשרים להימצא ברכות לעולמות. "תוסף רוחם יגוועון", ומתעורר רוח אחר מצד שמאל ורוח טומאה שורה על בני האדם, על אלו שמתים ומי שעומד איתם ועל שאר בני אדם. מה הרפואה שלהם, והר שכתוב "ואל עפרם ישובון", זה עפר המקדש שלמעלה כדי להיטהר בו, וזה סוד הכול היה מהעפר, וְאִפִּילוּ גִלְגַּל חֲמָה.

לאחר שחוזרים לעפר הזה כדי להיטהר בו, נעבר רוח הטומאה ומתעורר רוח אחר קדוש ושורה בעולם. וזה הוא שכתוב: "תשלח רוחך יבראון" יבראון וירפאו ברפואה עליונה של רוח אחר. ותחדש פני האדמה, שהרי נטהרת וחידוש הירח נמצא ועולמות כולם מתברכים. זכאי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם עצה שכולה רפואה כדי שיזכו לחיי העולם הבא, וימצאו טהורים בעולם הזה קדושים לעולם הבא, וזה מה שאמר הנביא יחזקאל: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם".

"הזוהר הקדוש"

"כוכבים ומזלות"

שנים עשר מזלות נראים בו. וכל דיוקני המלאכים ודיוקני הנשמות ודיוקני כל מה שנברא בשמים ובארץ. כולל, בשמים וארץ והשמש והלבנה וכוכבים ומזלות והכסא והמלאכים. וגן עדן וגיהנום, מצד שניהם ניתן יצר הטוב ויצר הרע. גן עדן – "זה מצא אשה מצא טוב". גיהנום – "ומוצא אני מר ממות את האשה". ושניהם בלב, וזה אמר החכם מכל האדם שלמה המלך במגילת קהלת: "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו".

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: **לאברהם בן פנינה**

ברכה לשערי פרנסה טובה: **לאברהם בן מנחם**

תורה מחוכמת עליונה יוצאת

שכל דברי שלמה המלך סתומים כולם בחוכמה, וכולם בפנים בתוך ההיכל הקדוש, ובני אדם לא מסתכלים בהם, ורואים דבריו כדברי אדם אחר. אם כך מה שבח לשלמה המלך בחוכמתו מיתר בני האדם, אלא ודאי כל דבר ודבר של שלמה המלך סתום בחוכמה. פתח ואמר את הפסוק מתוך מגילת קהלת: "טובה חוכמה עם נחלה ויותר לרואי השמש".

אם לא שהרי התגלה דבר זה, לא הייתי יודע מה אומר, טובה חוכמה, זו היא חוכמה שהיא תחת השמש, והכסא מתוקן לו, טובה חוכמה עם נחלה, נאה ויפה כאשר היא שורה עם ישראל, שהם נחלה וגורל שלה להתקשר בה. אבל שבח יותר לרואי השמש. לאלו שזוכים להתחבר בשמש ולהתקשר בו, שהרי אוחז בעץ החיים, ומי שאוחז בו בכל אוחז, בחיי זה העולם ובחיי העולם הבא.

וזה שאמר שלמה המלך במגילת קהלת: "ויתרון דעת החוכמה תחיה בעליה", מהו ויתרון דעת? זה עץ החיים, יתרון שלו מהו? החוכמה ודאי, שהרי תורה מחוכמה עליונה יוצאת. עוד, טובה מחוכמה עם נחלה, טובה חוכמה ודאי עם נחלה, זה צדיק העולם שהוא אור השמש, שהרי שתי דרגות אלו כאחת יושבות, וזה הוא יופי שלהם, אבל ויותר לרואי השמש, לאלו שנאחזים בשמש חוזק של הכול שבח של הכול. וזה הוא דעת, עץ החיים.

גם בלא דעת נפש לא טוב, מי היא נפש? זו נפש טובה של דוד המלך, וזו חוכמה שאנו אומרים, ומשום כך יתרון דעת החוכמה, שמשם משתרש האילן וניטע לכל צדדים, וכן לכל אלו שאחוזים בו בזה האילן.

ועל כן שלמה המלך לא נמצא אלא באותה דרגה שלו, ומשם ידע הכול, והיה אומר: "ועוד ראיתי תחת השמש" וזכאים הם הצדיקים שעוסקים בתורה ויודעים דרכי המלך הקדוש וסתומים עליונים הגנוזים בתורה. וזה כמו שאמר הנביא הושע: "מי חכם ויבין אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בה ופושעים יכשלו בהם".

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

"צדיקים כאור נוגה"

בוא ראה, כל בן אדם שירא מהקדוש ברוך הוא, שורה עימו האמונה כיאות, שהרי אותו בן אדם שלם בעבודת אדונו, ומי שלא שורה בו יראת אדונו, לא שורה עימו האמונה, ואין הוא כדאי להיות לו חלק בעולם הבא.

עוד פתח ואמר: "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום". זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא שהקדוש ברוך הוא רוצה בכבודם. בוא ראה מהכתוב ואורח צדיקים כאור נוגה. מה זה כאור נוגה, כאותו אור שמאיר שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, זה הוא שנגנז להם לצדיקים לעולם הבא. הולך ואור, שהוא עולה באורו תמיד ולא גורע ממנו.

אבל ברשעים מה כתוב: "דרך רשעים באפלה לא ידעו במה יכשלו". לא ידעו, וכי לא יודעי. אלה הרשעים הולכים בעקימות הדרך בזה העולם, ולא רוצים להסתכל שעתיד להם הקדוש ברוך הוא לדון אותם באותו עולם, ולהכניס אותם בדין הגיהנום, והם צווחים ואומרים אוי לנו שלא הטינו אוזנינו ולא האזנו באותו עולם, ובכל יום אומרים אוי זה.

בוא ראה עתיד הקדוש ברוך הוא להאיר להם לצדיקים לעולם הבא, ולתת להם שכר חלקם, מקום שהעין לא שולטת לעמוד עליו כמו שאתה אומר: "עין לא ראתה אלוקים זולתך יעשה למחכה לו" (ספר ישעיה פרק ס"ד פסוק ג') ועוד כתוב: "ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי" ועוד כתוב: "ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת רגליכם ביום אשר אני עושה אמר הקדוש ברוך הוא (ספר מלאכי פרק ג' פסוק כ"א).

זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא. עליהם כתוב: "צדיקים לעולם יירשו ארץ" ועוד כתוב: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך". ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

פינת הצדיק

השבוע: "רבי עקיבא" חלק ב'

בזקנותו איבד את כל תלמידיו ומתו ממגיפה אשר שלח ה' עליהם. "שנים עשר אלף זוגות תלמידים היו לו לרבי עקיבא... וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה. בכל אופן לא נפלה רוחו של רבי עקיבא, ובשנותיו המאוחרות גידל בישיבתו בבני ברק את התלמידים: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי אלעזר בן שמוע ורבי שמעון שלמד 13 שנה בישיבתו של רבי עקיבא, והם הם העמידו תורה אותה שעה. והתלמידים הללו הפכו לבסיס עליו הושתתה האומה מחדש. רבי עקיבא נסע רבות לארצות נכר כדי להרחיב ולהעמיק את לימוד וקיום התורה. ה' העניק לו תקופת חיים ארוכה 120 שנים פעילות, אשר הקיפה את 60 מהשנים האחרונות לפני קץ בית שני, והתקופה הבאה של יבנה, וגם את מלחמת בית"ר. ה' העניק לו עושר ניכר ממקורות שונים, אחד מהם היה נישואיו מאוחר בחייו עם גרה ממשפחת אצילים. רומאי בעל משרה בכירה, טורנו רופוס, שלח את אשתו בניסיון נואל לפתות את רבי עקיבא, ועם פטירת בעלה הפכה לגרת צדק, ואחר כך נישאה לרבי עקיבא, ומסרה לו רכוש רב. בן עזאי, אשר עקב כישרונו הגדול בתורה לא חש יראה מאף חכם, אבל רחש כבוד גדול לרבי עקיבא. רבי טרפון הכריז: עקיבא! "כל הפרש ממך - כפורש מן החיים". ועוד רבי אליעזר שעושרו גדול ולמופת בענווה. אך רבי עקיבא נעלה יותר.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: "הארת אור" חלק ב'

שהירח מקרין את האור שהוא מקבל מהשמש, כלומר, השמש היא מקור האור והירח הוא הארה של השמש. כל זה נכון אם משווים את הירח אל השמש. ולפעמים משתמש אדם באור הירח כמקור אור, למשל: ראי המכוון אל הירח מקרין אף הוא קרני אור. ונמצא שבהשוואה אל האור הבוקע מהראי זה, הירח הוא מקור האור. ניקח דוגמא נוספת. רב המלמד את תלמידו ומקרין לו חוכמה, נחשב כמקור ההשכלה שהתלמיד רוכש. והתלמיד בהשוואה לרבו נחשב למקבל ההשכלה ונהפך ממקבל הארה למקור הארה. ולנמשל הארה רוחנית, שהיא התפשטות הרצון האלוקי, היא באה ממקור רוחני שהוא נעלה במדרגתו הרוחנית. והמקור לכל המקורות הוא אור האין סוף, המקור לכל הרצונות "רעווא דרעווין" שהוא השורש והמקור לכל המציאות כולה, וממנו משתלשלות כל ההארות כולן, כלומר הרצון מתפשט מהאין סוף ומתגלה גילוי אחר גילוי, מדרגה אחר מדרגה, כשם שחוכמת הרב מתגלית שלב אחר שלב מתלמיד בעל רמה גבוהה במיוחד, וכאן נעשית התפשטות הרצון האלוקי על ידי הספירות, כלומר, הן הספירות הן גילוי הרצון האלוקי. לסיכום: הארה רוחנית היא גילוי רצון הבורא, התפשטות רצונו, ולא זו בלבד. יש במשמעות ההארה גם פעולת הבורא כיוון שרצון הבורא הוא פעולתו ולכן השימוש במושגים "אור" ו"הארה" רווח מאוד בתורת הקבלה.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

שבעה בנים העביר ישי לפני שמואל בזה אחר זה, ושמואל אמר: "לא באלה בחר ה'". ושמואל שאל את ישי האם אלו הם כל בניך? לא ענה ישי. עוד נשאר הקטן והוא רועה את הצאן בשדה. שלח להביאו אמר שמואל לישי, כי לא נשב לאכול עד אשר יבוא. מייד שלח ישי שליח לקרוא לדוד, והנה הגיע דוד והוא אדמוני, יפה עיניים, ראה אותו שמואל ונדהם, אדמוני? כמו עשו, זה יהא שופך דמים? אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תחשוש לכך, אומנם אדמוני הוא ועתיד לשפוך דמים, אבל אך ורק את דמם של הרשעים, קום משחהו כי זה הוא. לקח שמואל את קרן השמן, והנה עלה השמן מעצמו ויצק על ראשו של דוד, ואש קרשו טיפות השמן הזוהרות על מצחו, עיטרו את ראשו כעטרת משובצת יהלומים ומרגליות. ואז ישב דוד בין שני גדולי הדור ישי ושמואל, וזה רמז לעתיד לבוא.

ומאותו יום ואילך שרתה על דוד רוח ה', שהיא רוח נבואה ורוח גבורה, ומאותו יום התעוררה בו רוח הקודש, ואמר את השירים והמזמורים בספר "תהילים". משחש שאל המלך שנסתלקה ממנו השכינה, התמלא פחד ודאגה והיה שקוע תמיד במחשבות על עונשו החמור. ואז שמע המלך שאל את דברי השבח על דוד, והסכים להביאו אליו, על מנת שינגן עבורו. וכך סיבב הקדוש ברוך הוא את פני הדברים שדוד יקרא מיד לארמון המלך, לקח דוד את כינורו והלך לארמון.

וכך סיבב הקדוש ברוך הוא את פני הדברים שדוד יקרא מיד לארמון המלך, לקח דוד את כינורו והלך לארמון. וכאשר רוח רעה נחה על שאל, היה דוד מנגן והיה מביא שלוה לשאל. באחד הימים הגיעה אל פלשתים השמועה, שרוח רעה מבעתת את המלך שאל. במהירות רבה הזעיקו הפלשתים את חילותיהם, ובניהם יצא ממחנה הפלשתים אחד השרים ושמו גולית הוא היה גיבור, ענק, מטיל אימה שגובהו יותר משלושה מטרים, ולראשו חבש כובע עשוי נחושת, ולגופו עטה שריון קשקשים כבד מאוד, ועשוי כולו בליטות נחושת חדות כתער, שכל הנוגע בו היו אצבעותיו נקטעות, ונשא חנית ענקית, ובראש החנית חוד ברזל כבד מאוד מלוטש ומושחז, ואז ראו בני ישראל ופדו ויראו ממנו מאוד. הס הושלך במחנה, ודומיה מוות השתררה שם. ואז נשמע קולו המהדהד של גולית: אני אשר הרגתי את שני בני עלי, ושביתי את ארון הברית, ואני הוא שיצאתי בראש כל המלחמות שהיו לכם, וניצחתי אתכם. ובמשך ארבעים היה גולית מתייצב בוקר וערב ומנאץ את בני ישראל.

ואז המלך שאל הכריז: מי שיכה את הפלשתי הלז - יעשירנו ואת בתו יתן לאשה. אז בא דוד לשאל ואמר: עבדך ילך וילחם עם הפלשתי הלז. לא תוכל להלחם בו ענה שאל, כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעוריו. ולאחר מכן אמר לדוד "לך" וה' יהיה עמך. ואז הלביש שאל לדוד מדי המלחמה שלו.

הז"ל

המשך בשבע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

הרמב"ם

פרק אחרון
רבי משה בן מימון

פינת
הזהב

בהדרכות רפואיות של הרמב"ם. לפי הרמב"ם, חשיבותו של גוף בריא היא ביכולתו להביא את האדם למעלת ידיעת האלוקים. לפיכך צריך האדם להרחיק את עצמו מדברים המזיקים לגוף ולנהוג באופן שיבריא ויחלים את גופו. הרמב"ם נחשב לרופא גדול בתקופתו, ורבים מן הכללים שהמליץ עליהם מומלצים גם בימינו: לעולם לא יאכל אדם אלא כשהוא רעב, ולא ישתה אלא כשהוא צמא. כשאדם מרגיל את עצמו לאכול על-פי תחושת הרעב, הוא נמנע מאכילה של מזון רב שגופו אינו צריך לו, וממחלות הנובעות מאכילת-יתר. מסיבה זו אל לו למלא כרסו, אלא יפסיק כשמילא שלושת-רבעי רעבונו.

לא ישתה מים בתוך המזון, אלא מעט ומזוג ביין". גם כיום יש הסוברים כי שתייה בארוחה עלולה להפריע את פעלתם של מיצי העיכול על המזון. פעילות גופנית": לא יאכל אדם עד שילך קודם אכילה, עד שיתחיל גופו לחום או יעשה מלאכה או יתייגע ביגע אחר. "אכילה בניחותא, לא בעמידה ולא בהליכה. האכילה הנינוחה מאפשרת לעיסה ממושכת, שחשיבותה בפירוק המזון ידועה היום (הרוק שבפה שייך למערכת העיכול ויש בו אנזימים המפרק עמילן הרמב"ם ממליץ לאכול תחילה דברים המתעכלים מהר, כגון פירות וירקות, ורק אחר כך לאכול מזון שדורש עיכול ממושך יותר, כגון עוף ובשר: "לעולם יקדים אדם דבר הקל ומאחר הכבד". גם בימינו תזונאים ממליצים לאכול מזון קל לעיכול לפני מזון קשה לעיכול. כמו כן הוא ממליץ על הפרדה של מזונות חמוצים ומתוקים, וכפי שידוע ברפואה של ימינו, כל סוג של מזון מתעכל באמצעות אנזימי עיכול שונים. בימות החמה לאכול מאכלים קרים חסרי תבלינים או מתובלים במידה ובימות הגשמים לאכול מאכלים חמים ומתובלים. להיזהר ממזונות המסוכנים לבריאות כסמי מוות: מזונות מרים או מקולקלים, כגון דגים ישנים וגבינות מלוחות. אין לאכול לחם שנילוש בשמן ולא סולת מנופה עד שלא נשאר בה ריח מורסן) סובין, קליפות).

זוהי אזהרה מאכילת קמח לבן, שנזקיו למערכת העיכול ולגוף ידועים היום. בימות החמה יאכל אדם שני-שלישים ממה שהוא אוכל בימות הגשמים. אדם צריך להקפיד להימנע מעצירות המעיים.

כשיצא אדם מן המרחץ ייזהר שלא להתקרר, ואפילו בימות החמה צריך להיזהר. אדם צריך לישון שליש משעות היממה - שמונה שעות-ורצוי שיקום משנתו מעט לפני זריחת השמש. השינה חשוב לבריאות האדם. לא רק המזון אחראי לבעיות בריאות, אלא גם ההיגיינה. הרמב"ם ממליץ לגור בעיר שיש בה מים זורמים ובתי מרחץ.

הרמב"ם נפטר במצרים בכ' בטבת ד'תתקס"ה (20 בדצמבר 1204) בגיל 69. המסורת אומרת שלפי דרישתו המפורשת "אל נא תקברוני במצרים" הועברה גופתו ממצרים לטבריה ובה אכן עומד ציון שמקובל כמקום קבורתו. בחלקה זו קבורים אף השל"ה הקדוש ורבי יוחנן בן זכאי. לאחרונה הוקם במקום מבנה מפואר ורבים הם הבאים לעלות על קברי גדולי היהדות הטמונים שם, אף שהדבר בניגוד לקריאתו "לא יפנה אדם לבקר הקברות" (משנה תורה, הלכות אבל פרק ד הלכה ד). על ההערצה שרחש העם לרמב"ם יעידו דברי המשורר יהודה אלחריזי: "בגללך אמר אלקים: 'נעשה אדם בצלמנו כדמותנו', והאמרה המפורסמת: 'ממשה (בן עמרם) עד משה (בן מימון) לא קם כמשה!'. ראוי לציין שבתחילה התקבלו פסקיו ללא עוררין בכל הקהילות, ולאחר התנגדות עזה נותרו יהודי תימן שהפכוהו לפוסק היחיד, אף שרובם ככולם של פסקי ההלכה ביהדות - המקובלות בקהילות היהודיות בעולם כולו - מתבססות על פסקיו. בשנת 1964 הוקמה על ידי שלטונות ספרד אנדרטה לזכר הרמב"ם בעיר הולדתו קורדובה. יהי זכרו ברוך.

סוף.

מתחם קבר הרמב"ם היום

קברו בשנות החמישים..

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

”קרוב ה’ לכל קוראיו”

מי שרוצה לעורר דברים שלמעלה בין מעשה בין בדיבור. אם אותו מעשה או דבור לא נעשה כיאות, לא מתעורר דבר. כל בני העולם הולכים לבית הכנסת לעורר דבר למעלה, אבל מועטים הם שיודעים לעורר. והקדוש ברוך הוא קרוב לכל שיודעים לקרוא לו ולעורר דבר כיאות, אבל אם לא יודעים לקרוא לו אין הוא קרוב, כמו שכתוב: ”קרוב ה’ לכל קוראיו”. מהו באמת? שיודעים לעורר דבר אמת כמו שראוי.

אף כאן היו אומרים ישראל אלו דברים דברי אמת, כדי לעורר את זו הבאר ולהשקות את ישראל, ועד שאמרו אלו דברים לא התעוררה. וכן אפילו באלו מכשפי העולם שמשתמשים במינים רעים. עד שעושים מעשי אמת אצלם, אם לא אומרים דברים של אמת כדי להמשיך אותם באלו אופנים שרוצים, לא מתעוררים לגבם, ואפילו שצווחים כל היום בדברים אחרים או במעשה אחר, לא מושכים אותם אצלם לעולמים ולא מתעוררים כנגדם.

בוא וראה, כתוב בספר מלכים א’: ”ויקראו בשם הבעל”. מה הטעם? אחד שאין רשות באותו בעל בזה. ועוד שדברים לא מתוקנים בניהם, והשכיח אותם הקדוש ברוך הוא מהם, וזה הוא שכתוב בספר מלכים א’: ”ואתה הסיבות את לבם אחרנית” זכאים הם הצדיקים לקרוא לאדונם כיאות.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: כאן צריך לגלות דבר. בוא וראה, כל מי שיודע לסדר מעשה כיאות, ולסדר דיבורים כיאות, הרי ודאי מעוררים לקדוש ברוך הוא להמשיך דברים עליונים מתוקנים, ואם לא, לא מתרצה לגבם. אם כך כל העולם יודעים לסדר מעשה ולסדר דיבורים, מה חשיבות שלהם של הצדיקים שיודעים שורש והמעשה, ויודעים לכוון לב ורצון יותר מאלו אחרים שלא יודעים כל כך. אלא אלו שלא יודעים שורש המעשה כל כך אלא הסידור בלבד ולא יותר, מושכים עליהם המשכה שאחר כתפי הקדוש ברוך הוא שלא פורחת באוויר שהשגחה נקרא.

ואלו שיודעים ומכוונים לב ורצון, מוציאים ברכות ממקום המחשבה, ויוצאים בכל גזעים ושורשים בדרך ישרה כיאות, עד שמתברכים עליונים ותחתונים, והשם הקדוש העליון מתברך על ידיהם. זכאי חלקם שהרי הקדוש ברוך הוא קרוב אצלם ומזומן כנגדם בשעה שקוראים לו הוא מזומן להם, בשעה שהם בצרה הוא אצלם, הוא מכבד אותם בעולם הזה ובעולם הבא, זה מה שאמר דוד המלך בספר תהילים: ”כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמיי”.

”הזהר הקדוש”

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה **לרפואה מהירה**

ותפילתושל התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע”א

ליעקב בן רבקה

שלוש שנים חלפו מאז החלה הבצורת. איזבל ברוב רשעותה כינסה את העם מידי פעם והרגיעה אותם בדברי כפירתה: בכל אשם אליהו הנביא וקללתו היא היא הסיבה היחידה לצערם ולסבלם. את נביאי ה' אשר ניסו בעת ההיא להוכיח את העם ולהראות להם כי בשל חטאם בא להם עונש זה, והרגה איזבל במיתות משונות ומכל הנביאים הרבים אשר בארץ נותרו "מאה נביאים בלבד".

איך ניצלו מהתופת של איזבל? מי הביאם? ומי כלכלם? איש אחד היה בבית אחאב ירא את ה' מאוד. היה זה עובדיה שהוא היה ירא את ה' מאוד כלכל את מאה הנביאים בהיחבא במערות. ושם 50 נביאים בכל מערה, ועליהם מסר עובדיה את נפשו. והיה מבזבז את כל ממונו לקנות להם אוכל מבית המלך, ששם הוא היה שר חשוב בבית המלך. ועוד עובדיה ואשתו מכרו את ביתם המפואר ובכסף זה הוא כלכל את הנביאים, והם הסתפקו בבית קטן, וזאת בגלל רדיפותיה של איזבל המרשעת, וכשאזל הכסף לעובדיה, החל לקחת כסף בריבית מאחאב עד בו הגשמים.

ובשל כך מינה אחאב את עובדיה הצדיק לשר בביתו, ועוד עשה המלך אחאב לקח את עובדיה בלווית אנשיו את עובדיה לכוון אחד, ואחאב יצא לכוון אחר. רוח קלה נושבת ועובדיה נרעד למגעה מולו, ועל אם הדרך – ניצבת דמות. וזה היה אליהו הנביא.. האתה זה אדוני אליהו הנביא? יוצאות בהתרגשות מילים מקוטעות מפי עובדיה, כי התקשה למראה עיניו, ענה לו אליהו, כן זה אני בני עובדיה.

ואז אמר אליהו לעובדיה: חי ה' אשר עמדתי לפניו-נשבע אליהו כי היום אראה לפני אחאב. אל תירא בני הוסיף והרגיע את עובדיה, כי בצו ה' אתה הולך, ובורא עולמים ישמור נפשך מכל רע. הזדרז עובדיה לבקש את המלך ומסר לו בהתרגשות את הודעת אליהו ואכן, עוד באותו יום נגלה הנביא אל מלך. האתה הוא זה עוכר ישראל? פנה אחאב בכעס עצור אל אליהו עת עמד לפניו, כביכול באשמתו הורע לעם. לא אני עכרתי את ישראל, העמיד אליהו את אחאב על מרומי-כי אם אתה ובית אביך, בעוזבכם את מצוות ה', והלכתם אחר "הבעל" (עבודה זרה) המשוקץ לעובדו ולהשתחוות לו. ועתה, להסיר כל ספק מלבך ומלב עמך, קבץ אלי את העם אל הר הכרמל, ואת נביאי "הבעל" הבא גם כן לשם, ונברר מי הוא האלוקים באמת. ואולי בכך תכירו את אלוקי אביכם ותטיבו דרכיכם.

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א
לקמי תורג' מן בת שמחה

מרון הבית יוסף
רבי יוסף קארו פרק ב'

ויוסף היה חנוק מדמעות נפרד מאוהביו ומצא מסתור לנפשו בבית הכנסת רעוע שניצב במורד הרחוב. ושם שקע בלימודו ועיניו הבוערות שתו בצמא ממימי החוכמה. וביום שכלתה הפרוטה האחרונה מן הכיס והכיליון האיום החל לאיים. ואז הגיע המכתב היקר מדודו העשיר רבי יצחק קארו ורבה של העיר קושטא בתורכיה..

ועתה עמד יוסף ורועד כשהוא אווז בידו את המעטפה וקורא את האיגרת: ליוסף בן אחי היקר. צר לי שארע לכם את האסון שפקד אתכם...אנא בא והצטרף אל בית מדרשי אשר כאן בקהילתי הקודש קושטא ואדאג גם לפרנסתך. ולאושרו של יוסף הצעיר לא היה גבול, ומעל לכל יוכל להמשיך לעסוק בתורה בנחת וברוגע. ואז יוסף עולה על הספינה ומגיעה אל מקום חפצה. ומבין הסקרנים על הרציף נראתה דמותו הזוהרת בלבן, וזה היה רבי יצחק קארו, ומשזיהה את אחיינו על הספון החל מנופף בזרועותיו בשמחה. ועד מהרה עמדו השניים חבוקים בהתרגשות של תפילה וברכה. ועיניו הלחות מדמע של יוסף בחנו את פניו המאירות של דודו החכם.

והם הגיעו לביתו של הרב יצחק בעודו מספר ליוסף על פטירת אשתו, ועיניך הרואות כי ערירי אני, ולכן שמחתני בבואך להאיר מעט את חשכת ימי, ומה רב יהיה אושרי אם תיאות לשהות וללמוד איתי בצוותא, רבי יוסף קיבל את ההצעה שהונחה לפניו בשמחה. ולאחר זמן קצר של לימוד בחברותא עם רבי יוסף, השכיל רבי יצחק לאמוד את מלוא גודל שעור קומתו של אורחו המחונו, והכרתו כי רבי יוסף נועד לגדולות וחומתו הרבה מעפילה אף אל מעבר לחוכמתו שלו הוא. רבי יצחק היה בקי בכל שטחי החיים.

הוא היה בקי ברפואה ובאסטרונומיה. רבי יוסף נתעלה ונתרומם מעלה מעלה במדרגות התורה, ולמרות גילו הצעיר הגיעו הישגיו לשיאים בלתי נודעים. ערב אחד פנה רבי יצחק לאחיינו: יוסף יקירי ברצוני לספר לך דבר שטרם ספרתי לאיש. ממשיך רבי יצחק לספר, לאחר ששכלתי את ילדי ואיזה זיכרון אשאיר ? אז החלטתי לכתוב ספר בשם: "תולדות יצחק". רבי יוסף אמר: האם תתן לי לקרוא את דברי תורתך ? רבי יצחק הוציא דפים רבים כתובים והניחם על השולחן, ואמר לך יהיו לאחר מותי ואתה הוא יורשי אחייני רבי יוסף אמר: האם תתן לי לקרוא את דברי תורתך ? רבי יצחק הוציא דפים רבים כתובים והניחם על השולחן, ואמר לך יהיו לאחר מותי ואתה הוא יורשי תלמידי היקר ואחייני האהוב. רבי ? פנה אליו רבי יוסף ושאל: מדוע יחשוש דודי ולא ישחק ליום האחרון ? הלוואי וצדקת אחייני, ענה לו רבי יצחק: כל חיי

הינם מסכת אומללה של ייסורים, ויתכן ואוכל ביום הדין לטעון כי זכיתי להיות בין אלו שתרמו את חלקם הדל בהבאתך ביום מן הימים לכלל גדול ישראל. ומלמל דברי ברכה אשר עתידים יהיו ללוות את תלמידו רבי יוסף, לאורך כל עתידו ועתיד עם ישראל כולו עימו. זה היה ביתו של רבי יצחק קארו זצ"ל. דודו האהוב שהיה גם מורו ורבו נפטר שבע תלאות ומרורים כשהוא מוריש את כל נכסיו ליורשו האחד - רבי יוסף קארו. הפרידה מאביו הרוחני חידשה ביוסף את תחושת היתמות אותה ספג.

שמו של רבי יוסף קארו נישא אל עבר האופקים כולם.. את כל ירושת דודו הגדולה העביר רבי יוסף מתורכיה אל משפחתו שבמצרים ממנה יוכלו לקיים עצמם עד בוא הגואל. עם כל זאת בהגיע שמו של רבי יוסף קארו נתקדשה כל העיר לקראתו - יהודי הקהילה וחכמיה ידעו להעריך נכונה את שיעור דמותו של הגאון העולה. וגדולי הישיבות פשטו ידיהם בתחינה כי הרב הגאון יתארח בביתם. עתידו של רבי יוסף כמנהיג כלל ישראל כולו תלוי בהסכמתם שלגדולי ישראל וחכמיה.

ושמו שהלך לפניו ביושר לכל כי במנהיג אמיתי מדובר הפעם. ומעמדו כרבה של ישראל החל מתגבש לא מעט בזכות ענוותנותו הנדירה. ידיעותיו המקיפות בכל חיבורי ההלכה העניקו לו הבחנה אמיתית במלוא עוצמתם של קדושי הראשונים. הוא הבין יותר מכל שאר בני דורו עד היכן הגביהה ונטמרה קומתם של מלאכי השרת כהרמב"ם, הרי"ף והרא"ש.

גדולים וקטנים כאחד שהבחינו במלוא היקף ענקיותו בתורה נאלמו דום משעמדו על מידת התבטלותו העצמית. כאן בעיר אדריאנופול השלים רבי יוסף את העשור השלישי לחייו וכאן נשא לאשה את בתו של רבי איבן אלבלג, מחשובי המקום. רעייתו הצעירה הבינה ללבו של הענק הרוחני שלו נישאה והיא העניקה לו את מלוא שלוות הנפש הדרושה לעבודתו.

המשך בשבע הבא

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

”בקשות מהקדוש ברוך”

כאשר עולה אצל המלך כמה מלאכים וכמה נשמות עולים עמה, שהם נימים שלה שתלויים ממנה כענבים באשכול. וכמה מלאכים ונשמות מאירים לפניו שנקראו עיני ה', ועליהם נאמר בספר איוב: "כי עיניו על דרכי איש". וכמה מצוות עולים לפניו שנקראת בכולם בספר תהילים: "מצוות ה' ברה מאירת עיניים".

וכמה מלאכים עולים עימה, שנקראו אוזני ה', שממונים על קולות התפילות, ועל שיחה בני האדם לשמוע תפילות. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו פני ה' שנאמר בספר יחזקאל: "ודמות פניהם פני אדם", מאירים בכמה גוונים. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו רוחות ואישים שנאמר בתהילים: "עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוחט", הם שממונים על ריח ועשן הקורבנות והם בעלי החוטים.

וכמה בעלי קולות ודיבורי הפה עולים עימה, שאמר שלמה המלך: במגילת קהלת: "כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפיים יגיד דבר". וכמה בעלי צוואר עולים עימה, ששם קנה ושט שממונים על קורבנות ותפילות שנאמר בתורה: "את קורבני לזבחי לאש" ואלו נקראו אישים. וכמה מלאכים עולים עימה שנקראו בעלי ידיים, שנאמר בספר יחזקאל: "וידי אדם מתחת כנפיהם". וכמה בעלי גוף עולים עימה שנאמר בספר דניאל: "וגוויתו כתרשיש". וכמה בעלי ברית עולים עימה שנאמר בהם כמראה הקשת, והם בעלי האותות. וכמה בעלי רגליים עולים עימה שנאמר בהם בספר דניאל: "ורגליהם רגל ישרה".

וכאשר הוא בהיכלה, כל הנביאים עולים שם ודופקים על שער ואומרים: "א-ד-נ-י שפתי תפתח" שלוש ראשונות של תפילה הם מסדרים בקשות על הנפש להיכנס בהן לפני עילת העילות, ששם חיי הנפש. אמצעיות ממונים על בקשתם על צרכי הגוף, שלוש אחרונות מקבלים תשובה של בקשות מן המלך. ולמעלה מכולם יד כותבת. ולמטה מכולם יד חותמת. זהו שכתוב: "ביד ככל אדם יחתום" יד כותבת תורה שהיא לימין. יד חותמת תורה שבעל פה שהיא שמאל. תורה שבכתב שהיא ימין עליה נאמר: "ובני ישראל יוצאים ביד רמה". וזה עמוד האמצע, שהיא תורה מימין ששם החוכמה.....

מיד בעלי בקשות דופקים על השער. כמה שומרי השער נכנסים לפני המלך, ויאמרו, ריבון העולם, הרי בעלי זכויות בעלי תפילות שמברכים לך בח"י ברכות, מבקשים להיכנס לפניך. מיד מצווה לפתוח להם ולתת בקשותיהם. ואלו הם בעלי האותות מצד אלו שנאמר בתורה: "והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים". ואלו הם שמשתחווים על ברכיהם בח"י עולמים בח"י ברכות לגבי השכינה. ”הזוהר הקדוש”

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לאריק עמר בן דוד ואסתר**

מבזים את המלך

שלא כולם נכנסים לבית המלך. אלא אלו בעלי הבית, שנאמר בספר דניאל: "ילדים אשר אין בהם כל מוס" לא בתפילתם, ולא בנשמתם. וטובי מראה בכל מעשיהם. ומשכילים בכל חוכמה, ויפים לראות, שעליהם אמר שלמה המלך: במגילת שיר השירים: "הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה". ויודעי דעת ומביני מדע, שיודעים בחוכמה ובתבונה ודעת. שאין דורשים במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחוכמה, ומבין בבינה, ויודע דעת. ואשר כוח בהם, זו שכינה עליונה, שהיא כ"ח אותיות של מעשה בראשית (בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ), לעמוד, בכולם, בעמידת התפילה. אלו יכנסו להיכל המלך, שהם צדיקים גמורים.

בינוניים נותן להם בקשות שלהם מבחוץ ולא נכנסים לפניו. רשעים נדחים משם ולא נותן להם בקשות שלהם אלא עליהם אמר הנביא ישעיהו: "מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי". ואלו הם רשעים שהם מבזים את המלך בתפילתם, שמניחים לשמוע התפילה, ומפסיקים אותה על שיחה בטלה.

אלו יוצאים. הרי אחרים נכנסים. אלו בעלי הצוואר שהם מברכים להקדוש ברוך הוא על אכילות ושתיית של קורבנות שאומרים בכל יום: "צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קורבני לזבחי לאשי ריזו גיזוזוזי", שהם מקריבים להקדוש ברוך הוא ושכינתו, בכמה קורבנות התפילות. ואלו הם שנהנים בעונג שבת, ומברכים להקדוש ברוך. הקדוש ברוך הוא נותן להם בקשות שלהם. ולאחרים שהיו אוכלים בלי תפילה, נידחים משם, ונותנים אותם ביז כמה מלאכי חבלה שהם מזיקים. הרי אלו יוצאים, הרי בעלי קולות ודיבורים בזמירות ותשבחות והודאות של תפילה דופקים, ובעלי הקולות שקוראים לקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, שמע ישראל שתי פעמים ביום, ערב ובוקר.

וכך כאשר קוראים ישראל כל אחד ואחד לקדוש ברוך הוא, בקריאת שמע, או תפילה או בכל מצווה, אם השכינה היא לא שם, לא יורד שם. זה הוא שכתוב בתורה בספר שמות: "בכל המקום אשר אזכור את שמי אבוא אליך וברכתיך"

ובכל מקום שאשרה שכינתי שם. וכאשר השכינה היא עומדת על ישראל, וישראל הם רגליים שעומדת בגלות. הקדוש ברוך הוא משבח אותם בהם, כאשר ישראל היו מקיימים שלש פעמים בשנה.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זיע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע...נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

↓ ברכת הקופה

מקום זה יבורך לכל הברכות
בזכות תפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

להפצת כל שבוע את: **"הזוהר הקדוש"**

יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לזיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

מזוזות מהודרות למהדרין

לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור

בגודל 17 על 33 ס"מ מהופלת. ישירות מסופר סת"ם

"זוהר האש"

ספר הזהב 1
מתוך "זוהר הקדוש"
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליקטים נבחרים מסוידים וחדשים
מקראות ופירושים בספרות הקריאה
קלה ויפה לכל נפש יהודי בעולם
שקיים ספרים ברוחניות נבונה סוד

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציף לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

יעי